

prima instanță: M. Diaconu
instanța de apel: L. Bulgac, M. Ciugureanu, A. Gavrilița

dosarul nr. 2r-575/13

DECIZIE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Moraru Vitalie,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Iuliei Moraru împotriva lui
Vitalie Moraru cu privire la încasarea pensiei de întreținere,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012, prin care a
fost restituită cererea de apel depusă de către Moraru Vitalie cu toate documentele
anexate,

constată:

La 02 februarie 2010 Iulia Moraru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vitalie Moraru cu privire la încasarea pensiei pentru întreținere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 06 septembrie 2001 a încheiat căsătoria cu
pârâtul. Din căsătorie au un copil minor Vlad Moraru născut la 02 mai 2008 și la
moment este însărcinată în a noua lună, ce se confirmă prin certificatele medicale.
Menționează că în prezent pârâtul nu-și onorează obligațiile sale cu privire la
întreținerea copilului minor și a ei pe perioada concediului de maternitate în care se
află de la 12 ianuarie 2010 până la 17 mai 2010. Susține că pârâtul și-a executat aceste
obligații până în luna decembrie 2009, însă din ianuarie nu mai locuiesc împreună, iar
ultimul se eschivează de la întreținerea ei și copilului, neacordând nici un ajutor
material.

Afirmă că pârâtul activează la SA „Moldcell” în calitate de director vânzări
corporate.

Solicită încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor Vlad Moraru,
născut la 02 mai 2008 în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile din momentul depunerii
acțiunii și până la atingerea majoratului copilului și încasarea pensiei pentru
întreținerea ei în perioada gravidității de la 12 ianuarie 2010 până la 17 mai 2010 în
mărime bănească fixă de 5000 lei lunar.

Ulterior, în cadrul dezbaterilor judiciare Iulia Moraru a depus cerere de
modificare a cerințelor, solicitând încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori
Vlad Moraru, născut la 02 mai 2008 și fiicei Maia Moraru, născut la 25 februarie 2010
în mărime de $\frac{1}{3}$ din toate veniturile din momentul depunerii acțiunii pentru Vlad

Moraru, iar pentru Maia Moraru din momentul nașterii și până la atingerea majoratului a copiilor, încasarea pensiei pentru întreținerea ei în perioada gravidității de la 12 ianuarie 2010 până la 17 mai 2010 în mărime bănească fixă de 5000 lei lunar și încasarea pensiei pentru întreținerea ei pe perioada îngrijirii copilului Maia Moraru din momentul depunerii acțiunii până la momentul revenirii ei la serviciu în mărime de 5000 lei lunar.

La rândul său, Vitalie Moraru a depus cerere reconvențională împotriva Iulie Moraru cu privire la stabilirea modului de educație și întrevedere cu copilul, conform avizului organului tutelar.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2010 a fost refuzat în primirea cererii reconvenționale înaintată de Vitalie Moraru.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2010 acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la Vitalie Moraru în beneficiul Iuliei Moraru pensie de întreținere pentru copiii minori Vlad Moraru și Maia Moraru în mărime de 1/3 din salariu și/sau din alte venituri ale părântului lunar, începând cu 01 iulie 2010 până la atingerea majoratului de către minori și încasat de la Vitalie Moraru în beneficiul Iuliei Moraru pensie de întreținere a mamei în mărime bănească fixă de 500 lei lunar, începând cu data adresării cu acțiune – 02 februarie 2010 și până la atingerea vârstei de 3 ani de către minora Maia Moraru, născută la 25 februarie 2010.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2010 a fost respins apelul declarat de către Vitalie Moraru și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2011, a fost admis recursul declarat de Vitalie Moraru, casată decizia instanței de apel și restituită pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2011 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către Moraru Vitalie, comunicat ultimului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 90 lei, fiindu-i acordat termen până la 23 februarie 2012 și explicat că în caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012, a fost restituită apelantului Moraru Vitalie cererea de apel, remisă acestuia cererea de apel cu toate documentele anexate și explicat că restituirea cererii de apel nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată în termenul și modul stabilit a aceluiași apelant, cu aceeași cerere de apel, împotriva aceleași hotărâri, cu același obiect și aceleași temeiuri, dacă apelantul va lichida neajunsurile.

La 23 mai 2012, Moraru Vitalie, a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și restituirea cauzei spre examinarea cererii de apel în fond.

Menționează că încheierea instanței de apel a parvenit în adresa sa la 08 mai 2012.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de apel, considerînd-o ilegală și neîntemeiată, deoarece anulînd decizia instanței de apel, instanța de recurs a remis pricina la rejudecarea fondului cauzei și nu la etapa de primire a cererii de apel.

Insistă că procedura de pregătire a pricinii spre examinare în ordine de apel nu mai putea fi reluată, întrucât a fost depășită din momentul când apelul a fost examinat în fond la data de 09 decembrie 2010.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea instanței de apel din 23 februarie 2012, a fost expediată în adresa lui Moraru Vitalie la 07 mai 2012, iar ultimul insistă că aceasta a fost recepționată la 08 mai 2012.

Alte date care ar atesta contrariul la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 mai 2012.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În speță se constată că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012 a fost restituită lui Vitalie Moraru cererea de apel cu toate înscrisurile anexate, drept motiv fiind invocat faptul neprezentării dovezii de plată a taxei de stat, în termenul stabilit prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2011.

Instanța de recurs conchide, însă, că încheierea instanței de apel este una ilegală și emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu poate fi menținută.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Astfel, conținutul art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, indică că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

Instanța de recurs remarcă că în interpretarea corectă a prevederile art. 369 CPC, acestea își au puterea legală și necesită a fi aplicate la faza de primire a cererii de apel, respectiv până la pregătirea pricinii către debaterile judiciare.

La caz, însă, se constată că prin emiterea deciziei instanței de apel din 09 decembrie 2010, pricina în cauză a primită spre examinare în instanța de apel cu respectarea prevederilor art. 370 CPC, ca urmare a declarării apelului de către Moraru Vitalie, respectiv fiind incontestabil faptul că apelului i-a fost dat curs și acesta a fost examinat în condițiile admise de către instanță.

Mai mult, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2011, a fost casată decizia instanței de apel și restituită pricina la rejudecare în instanța de apel, fără a fi specificat că cauza se remite la rejudecare la faza de primire a cererii de apel.

Prin urmare, instanța de recurs constată că deși, prin decizia Curții Supreme de Justiție, cauza a fost remisă pentru judecarea apelului a fond, instanța de apel, într-un mod neînțeles, prin încheierea sa din 23 februarie 2012 dispune restituirea apelului, drept temei reținând faptul că apelantul nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat.

Instanța de recurs remarcă că concluzia instanței de apel în sensul formulat contravine în mod direct dispozițiilor art. 368 alin. (1) CPC, care expres indică că dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor, prevederile care se aplică la etapa de primire a cererii de apel.

De altfel, concluziile instanței de apel redactate în încheierea supusă recursului, nu sunt altceva decât rediscutarea unor aspecte asupra cărora s-a pronunțat Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 18 mai 2011, dispoziția cărei, însă, a fost ignorată de instanța de apel.

Or, dispunând examinarea apelului fără achitarea taxei de stat, instanțele și-au asumat obligația de a încasa taxa de stat după examinarea cauzei în fond.

În această ordine de idei, faptele relatate generează casarea încheierii recurate, or menținerea acesteia, în condițiile enunțate, ar constitui o încălcare a dreptului lui Moraru Vitalie de a dispune de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și îngrădirea accesului la justiție.

Distinct de cele enunțate, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral încheierea instanței de apel și a restitui pricina spre judecare a apelului în fond.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Moraru Vitalie.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Iuliei Moraru împotriva lui Vitalie Moraru cu privire la încasarea pensiei de întreținere, cu restituirea pricinii spre judecarea apelului în fond la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva